

116. 32

NORSK

KRIGSLYRIKK

II. UTGAVE

FRA DEN FRIE NORSKE PRESSE

17. mai 1940.

I dag står flaggstangen naken
blandt Eidsvolls grønnende trær.
Men nettopp i denne timen
vet vi hva frihet er.
Der stiger en sang over landet,
seirende i sitt språk,
skjønt hvisket med lukkede leber
under de fremmedes åk.

Der fødtes i oss en visshet:
Frihet og liv er ett,
så enkelt så uundværlig
som menneskes åndedrett.
Vi følte da trelldommen truet
at lungene gispet i nød
som i en sunket ubåt - - -
Vi vil ikke dø slik død.

Verre enn brennende byer
er den krig som ingen kan se,
som legger et giftig slinnsløv
over bjerker og jord og sne.
Med angiverangst og terror
besmitter de våre hjer.
Vi hadde andre drømmer
og kan ikke glemme den.

Langsamt ble landet vårt eget
med grøde av hav og jord,
og slitet skapte en ømhet,
en svakhet for liv som gror.
Vi fulgte ikke med tiden;
vi bygde på fred som i tross,
og de hvis dåd er ruiner,
har grunn til å håne oss.

Nå slåss vi for frihet til å puste,
vi vet at det må demre en dag
da nordmenn forenes
i samme befriende åndedrag.
Vi skiltes fra våre sydpå
fra bleke utslitte menn.
Til dere er gitt et løfte
at vi skal komme igjen.

Her skal vi minnes de døde
som ga sitt liv for vår fred,
soldater i blod på sneen,
sjømenn som gikk ned.
Vi er så få her i landet,
hver falden er bror og venn.
Vi har de døde med oss
den dag vi kommer igjen.

Nordahl-Grieg.